

Šmartno ob Paki, ki se je dogodil letos dne 6. januarja. Na odgovor pred celjsko sodišče sta bila pozvana dne 23. januarja 26letni posestnik in krčmar Fr. Verdev in 22letni delavec Srečko Tajnik, oba v Paški vasi. Omenjenega dne je pil Martin Meh z obtoženima in še s štirimi fanti v Verdevovi gostilni v Paški vasi. Po odhodu Meha iz krčme so zažvenketale šipe na gostilniški sobi. Tajnik je skočil ven in je našel pred krčmo Meha. Takoj je prišlo do spopada in je dobil Tajnik zabodljaj v hrbet. Krčmar Verdev je pohitel ven, zagrabil je kol in udrihnil parkrat Meha preko glave. Udarjeni se je takoj zgrudil in še le nato ga je lopnil Tajnik preko trebuha. Meh je radi zdrobljene lobanje kmalu izdahnul. Verdev je trdil, da se ni dotaknil Meha, dočim je Tajnik izpovedal, da je Verdev udaril Meha večkrat s kolom po glavi. Franc Verdev je bil obsojen na dve leti robije in petletno izgubo častnih pravic, Srečko Tajnik pa na 1 mesec strogega zapora.

Ostra obsodba radi težkega obstrela. Oženjeni delavec Ivan Kocmut z Janževskega vrha je živel pri vdovljeni sosedki Mariji Januš. Ko je zvedel, da se hoče Januševa omožiti z drugim, jo je začel pretepevati. Lani dne 30. septembra je odšel Kocmut z doma z grožnjo, da ne bo dobro, ko se vrne. Prestrašena ženska je poklicala na pomoč soseda. Kocmut se je vrnil zvečer z nabito puško in ustrelil skozi zaprto okno. Polni naboj šiber je zadel Janušovo v glavo. Sosed je spravil težko obstreljeno v ptujsko bolnišnico, kjer so ji rešili življenje, a je ob levo oko in desno je tudi v nevarnosti. Dne 26. januarja je bil Kocmut od mariborskega sodišča obsojen, ker je izvršil dejanje po treznem prevdanku, na 12 let robije, na trajno zgubo častnih pravic in Januševi mora plačati 10.000 Din za bolečine. Proti obsodbi je vložen priziv.

Zasluzena kazen. 31letnemu posestniku Ivanu Koprivniku iz Cerovca pri Rogiški Slatini je prodala Marija Osek dne 18. septembra 1931 in izročila po-

STARE RANE NA NOGAH,

rokah itd. gotovo in hitro zaceli izkušeno zdravilo »Fitonin«. Izvanreden učinek so potrdili odlični zdravniki in znanstvene institucije. Steklenica 20 Din v apotekah. S poštnim povzajem 2 steklenici 50 Din. Poučno knjižico br. 18 brezplačno pošlje Fiton dr. z o. j., Zagreb 1-78.

sestvo za 13.000 Din pod obljubo, da jo bo poročil. Po predaji posesti je pa Koprivnik spremenil obljubo zakona v — batine in je iskal drugo nevesto. Dne 28. oktobra l. l. je poklical Koprivnik soseda in ji povedal, da je Osekova v noči umrla. Ženskam je še natvezal, da je morala Osekova v noči pasti s peči in se je ubila. Pri preoblačenju mrtve za mrtvaški oder so opazile sosede na rajni znake nasilne smrti. Osekovo so pokopali, jo izgrebli in sodno raztelesenje je dokazalo, da je bila zadavljena. Koprivnik je tajil dne 26. januarja pred celjskim sodiščem krivdo, a je bil obsojen na dosmrtno ječo.

Obsodba radi krvavega dejanja. Dne 30. novembra l. l. je prizadjal radi dol-

gotrajnih preprirov posestnik Fr. Dečman iz Senovice v župniji Šmarje pri Jelšah čevljarju Jerneju Zupančiču s sekiro devet udarcev po glavi. Težko ranjeni je na posledicah poškodb umrl v celjski bolnici dne 6. decembra l. l. Dečman je bil dne 26. januarja v Celju obsojen na 7 let robije. Proti obsodbi je vložen priziv.

**Mladostni vlomilci in tatevi na za-
tožni klopi.** Lansko poletje in jesen je vršila mladostna vlomilska družba pravo strahovlado nad mestom Kranj in nad okolico. Organizirana brezposelna družba se je klatila okrog pod svojim glavarjem in vlamljala, kjerkoli je čula, da je kaj denarja. Obtožnica pravi, da so nepridipravi lani dne 7. sept. pri belem dnevu udrli v trgovino Ahačič ter Šiferer v Kranju. Odnegli so gotovine 8900 Din. Glavar je razdelil plen med svoje tovariše tako, da je prejel eden 2200 Din, drugi 1200 Din. Po posrečenem vlamu se je odpeljala deteljica na Jesenice ter Bled ter zapravljala denar. Pri drugem večjem vlamu v Šavrovo krčmo v Kranju so računali na

Na Japonskem so dobili prestolonaslednika in celo cesarstvo se je vzradostilo radi tega dogodka. Cesarski dvor se zahvaljuje ljudskemu navdušenju.

Pleša — kulturna sramota.

Modern ljudski dušeslovec je trdil pred nedavnem: Ako hoče postati na Francoskem politički ljudski ljubljenec, mora biti blagoslovljen z gostimi lasmi kakor pred kratkim umrli dolgoletni francoski zunanji minister Briand. Beležena trditelj se ve pretrirana, a vendar vsebuje nekaj istine. Ako prelistamo zgodovino narodov, bomo našli, da že od nekdaj niso veljali lepi lasje samo kot okras in lepota glave, bili so tudi znak moške moči ter sile. Že v starem zakonu je rekel Samson Dajili: »Britev se še ni dotaknila moje glave! Če bi me ti ostrigla, bi

Januš Golec:

4. nadaljevanje.

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Po Veržeju so govorili nekaj časa in ugibali: Ali je opravila Vida s Prekmurcem napak ali prav? Mladi svet, ki je bil za nesebično, pravo in samo enkrat obljubljeno ljubezen, je stal neomajno na strani Vide; starejši, ki so že davno pozabili na lepše ljubezenske polete, so trdili, da je mast pod palcem vse. Ljubezen se pridruži kar sama od sebe, ko se navadita zakonca eden na drugega. Za svarilo in prokletstvo starega cigana se ni zmenil nikdo, še trške klepetulje ne!

V seneno košnjo zjutraj se je pognal skozi Veržej trop tujih jezdecov. Ustavili so se pred Ropoševo hišo. Nekaj jih je poskakalo s konji; ti so vstopili, ostali so držali konje ter stražili. Iz kuhinje so odjeknili v jutro obupni klici. Nekaj ropota je bilo čuti, in že se je pojavila četvorica našemljenih moških na pragu. Po dva in dva sta krepko držala za škrice

dolge, na vrhu zvezane vreče, po kateri je nekaj otepalo in se skušalo izmotati z vsemi močmi. Vrečo so omotali z vrvjo, koj je bila razpeta in pritrjena med dva konja. Jezdci so se pognali v sedla in je šlo liki divji nočni lov po trgu v smeri proti Muri in ob reki proti Cvenu. V trenutkih z bliskavico izvršene dogodka so bile doma po hišah le gospodinje, pripravljajoč zajtek za kosce in iz spanja prebujena in napol oblečena deca.

Pri Ropoševih je vladala grobna tišina, dasi so znali vsi v trgu pričujoči, da se ukvarjata mati in hči s pripravo izdatnega okrepčila za številne kosce. Bolj korajžne Veržejke so se le upale na ogled: kaj in kdo je pri »Hauptmanovih« po obupnem krikju in po tako bliskovito naglem pobežu povsem tujih konjenikov? Po kuhinji je bilo vse razmetano. Sklednjak s posodo na tleh, vedrice prevrnjene, skleda z ajdovimi žganci razbita — —. Med vso ropotijo je ležala mati Magdalena vznak v nezavesti! Vide nikjer — — —.

Komaj in komaj so pomogle preplašene ženščine gospodinji s polivi, da se je zavedla, odprla oči in zastokala bolestno: »Vida, ali so Vido...«

30.000 Din, a jim je padlo v roke le 130 Din. Dne 20. septembra se je odpeljala tolpa v Tržič, kjer so vlomili v Ruhovo gostilno. Prepričani so bili, da se bodo polastili 50.000 Din, a so se morali zadovoljiti s 30 Din. V Trbojeh so hoteli dvakrat vломiti pri posestniku Anžeku, pa jim je nakana izpodletela. Trikrat so vlomili v tiskarno »Sava« v Kranju, vsikdar so odnesli le malenkost. Razen omenjenih vlomilskih dejstev je izvršila družba še več manjših tatvin. Dne 25. januarja se je bavilo z žalostno družbo ljubljansko sodišče in je mladostne izprience tudi strogo obsodilo. Starejši maloletniki so prejeli prav primerne, a milejše kazni. Drugi, štirje polnoletniki pa so dobili: samski Viktor Markelj, stanujoč na Jesenicah, 9 mesecev strogega zavora; Albin Šmid, človek brez stalnega bivališča, 1 leto in 1 mesec strogega zavora, hišnik Jože Ahačič na 5 mesecev strogega zavora in glavnik te tolpe France Magdič na 2 leti in 4 mesece robije. Vsi so bili nadalje obsojeni v izgubo častnih državljskih pravic za 2 in 3 leta. Obsojenci so brez nadaljnjega kazni sprejeli in so odšli v zapore okrožnega sodišča.

Bosanec pripravil požig barake, katero je poprej zavareval. Ob Vodovodni cesti v Ljubljani v gramozni jami posedava Bosanec Imbro Hamzič barako. Poleg lastnega stanovanja je oddajal prostore še dvema družinama. Hamzič je znan nasilnež, ki ima na vesti uboj. V baraki je skrival nepošteno pridobljeno blago in so se shajale pri njem sum-

ljive osebe. Lani novembra je zapustil barako in se je odpravil v svojo domovino. Pred odhodom je zavareval svoj imetek v gramoznici: barako za 15.000 Din, razne nepremičnine za 5000 Din. Nagovoril je tovariša Mehmeda, da bi naj barako spalil v njegovi odsotnosti proti nagradi 2000 Din. Policija je napravila v baraki slučajno preiskavo in odkrila za požig pripravljene sveče ter petrolej na raznih koncih barake. Mehmed je priznal po daljšem oklevanju dogovor s Hamzičem in je moral takoj v zapor. Imbro Hamzič so prijeli v Bosni in so ga pripeljali v Ljubljano. Ako bi bil požig uspel, bi bila lahko nastala velika požarna nesreča, ker stoji Bosančeva baraka v bližini drugih, ki tvorijo celo kolonijo.

*

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Živnozdravnik Joža Keluc je otvoril prakso v Košakih pri Mariboru, Aleksandrova cesta 2, bivši župan Peklari. Sprejema od pol 9. do pol 12. ure. Stanuje v Mariboru, Meljska cesta št. 41 I. 82

Predivo in konopljo Vam izdelam v vrvarsko blago. Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Mnogi so porabili priložnost. Porabite jo tudi vi z nakupom krasnih povesti: »A njega ni...«, »Kraljica Ester«, »Pravica in usmiljenje« in »S strelo in plinoma«. Dobite jih v Cirilovih knjigarnah po zelo znižani ceni. Kdor kupi vse štiri povesti naenkrat, jih dobi za samo 32 Din.

DRUŠTVENE VESTI

Svobodna laiška vzgoja

Afera pofrancoženega žida Staviskega, ki je osleparil francosko ljudstvo skoro za milijardo frankov, je pokazala vso duhovno gnjilobo, ki vlada med

svobodomiselnim francoskim razumništvom. V to grdo zadevo so zapleteni uredniki radikalnih svobodomiselnih časnikov, radikalni poslanci, bivši in sedanji ministri itd. Družba, v kateri se je gibal priseljeni žid Stavisky in katere se je posluževal v svoje grde namene, je živela in živi v duševnem ozračju framasonske lože in njenih načel. Ljudje, ki so branili in omogočevali delo Staviskega, so vzrastli v laič-

ni (brezbožni državni) šoli. Kakšnih 50 let obstoji ta šola na Francoskem. Kakšni so njeni sadovi, je jasno pokazal škandal Staviskega. Ljudje, ki se jih je Stavisky posluževal za izvrševanje svojih »gospodarskih in finančnih« poslov, so prežeti načel svobodne morale, ki ne pozna ne Boga, ne večnosti ne pekla. Takšen je duh, ki vlada v laični šoli in ki iz te šole prehaja v dušo mladine. V tej šoli se nikdar ne sliši ime Boga, ki se v šolski sobi sploh ne sme izgovoriti. Kako daleč gre v tem oziru mržnja do Boga, se n. pr. vidi iz neke basni Lafontainove, v kateri je bilo zapisano to-le: »Mala riba bo postala velika radi tega, ker ji Bog daje življenje.« V učni knjigi francoske laiške šole pa je ime božje črtano ter se basen tako glasi: »Mala riba bo postala velika radi tega, ker se ji daje življenje.« Nič torej o Bogu, nič o odgovornosti pred njim. Ali je potem čudno, da tako vzgojeni ljudje nimajo nobene merila za presojo resnice in laži, dobrega in slabega ter da sledijo sebičnosti in pohlepu po uživanju kot vrhovnemu vodilu v življenju. Francosko framonstvo ne da mladine in njene vzgoje iz svojih rok. Značilno je dejstvo, da je mladina, ki je prežeta z njenim duhom in ki se zbira v »Narodni zvezi laiške in republikanske mladine«, dala za častnega predsednika pariškega radikalnega poslanca Gastona Bonnaurea, ki je tudi zapleten, in sicer močno zapleten v afero Staviskega. Na skupščini te Zveze je bil sprejet naslednji sklep: »Doznali smo za obtožbe, ki se dvigajo zoper našega častnega predsednika Gastona Bonnaurea. Smatramo, da voditelji politične stranke ali skupine morajo biti nedotaknjeni, ako nočemo, da zadene javni prezir stranko ali skupino, ki so ji na čelu. Nadalje smatramo, da je Gaston Bonnaure moralno mrtev brez ozira na izid sodniških postopkov zoper njega. Zato ga enostavno izključujemo iz Narodne zveze laiške in republikanske mladine.« Mladina je torej izključila svojega

Šele potem, ko so odnesle sosede po glavi udarjeno v postelj, so za silo izvabile iz nje, da so planili nad njo in Vido kar štirje tolovaji črnih obrazov. Četvorica se je lotila Vide, da bi jo strpala po sili v vrečo. Krepka deklina se je branila, tolkla krog sebe, odrivala ter brcala roparje, da je odletel eden v sklednjak, drugi ob kuhinjsko mizo, dva sta ji pa le zvila roke na hrbet. Ona — mati — je bila vsled popada nenadnega strahu brez vsake moči. Le na pomoč je vpila, dokler je ni lopnil eden od napadalcev s pestjo ob sence, da ji je počrnelo pred očmi in ne zna, kaj so počeli z Vido.

Po materini izpovedi je bilo jasno, da je šlo pri napadu za ugrabitev Vide, saj je ostalo po premožno opravljeni hiši vse nedotaknjeno. Sosede so si bile kmalu edine: namaškarani tolovaji so bili madžarski Krucci, ki so utekli z živim plenom preko Mure in bogznaj kam na Ogrsko. Treba je bilo urno za roparji. Ze je bila Voršičeva Kata pri mežnarju, da udari plat zvona in prikljče po bližnjih ter daljnjih travnikih zaposlene moške.

Četa veržejskih strelcev se je zbrala človeško možno naglo pod trško lipo. Starejši z Ropošom na

čelu so stopili v posvet in bili uverjeni po kratki izmenjavi misli: za ugrabitvijo tiči od Vide odslovljeni snubec Jurij Godrnja iz Bakovcev na madžarski strani Mure. Za pomagače si je najel Kruce. Sam je moral biti kolovodja te pasje bande in edini, ki ga je v tem oziru prav sodil, je stari cigán Marko Brajdič.

Vod čete je razdelil stotnik Ropoša v dva oddelka, da ugotovita sled, ta bo izdala smer, v kateri so jo ubrali ugrabniki preko Mure. Na trditev žensk, da so galopirali prokleti Krucci proti Cvenu, niso mogli pristati strelci brez osiguranja na lastne oči. Patulja se je razdelila. Eni so krenili pod vodstvom očeta Ropoša ob reki proti Bunčanom in Vučji vasi, drugi pod Francom Čoporo proti Cvenu.

Franc in njegovi ogledniki so videli, kako so obstali lopovi kmalu za Veržejem. Na desno ter levo od kolovoza je bila poteptana trava od konjskih kopit. Tu so se razdelili. Manjši oddelek je jezdil naprej po cesti proti Gornjemu Krapju. Številnejši je zavil preko pašnikov v šume in vrbino ob Muri. Krucci so tukaj ovili konjem kopita, da jih je izdajala sled. komaj in le malenkostno vidno do goščave. Tamkaj so se vrteli nekaj časa v krogu in od plesa, kakor bi

me zapustila moč, da bi postal slaboten kakor vsi drugi navadni ljudje. . . . Pustila je, da je zaspal v njenem naročju in je poklicala enega, ki mu je porezal lase. Z lasmi ga je ostavila telesna moč. — Očitek »plešec« je veljal že pri starih Judih za najhujšo psovko. O preroku Elizaju čitamo v sv. pismu: »Sel je v Betel. Na potu so ga srečali dečki iz mesta, so ga zasmehovali in zmerjali: »Plešec, pridí gori! Plešec, pridí gori! Izpuljenje las pri Judih ni značilo samo žalosti in bolesti, pomenilo je celo najbolj nizkotno kazn. Da, iz-

**Zahtevajte povsod
»Slov gospodarja«**

mogoče s smučkami, ki bodo prirejene na parni ali električni pogon, brez najmanjšega truda prevoziti z bliskovito brzino najhujše strmine in prepade. Kar zadeva zimski in poletni šport, je naša pobožna želja, naj Pohorje s svojimi krasotami zatemni švicarski Sankt Moric in francoski Biaric.

Št. Lenart. Dne 19. jan. je zatisnila v Mariboru po težki operaciji za vedno svoje trudne oči g. Marija Kramberger. Rajna je bila posestnica v Partinju v Slov. goricah in je posedala nekaj let lepo hišo v Mariboru. Daleč naokrog je sloveča kot darežljiva gospodinja za reveže in izredno gostoljubna napram vsem, ki so se zatekali ali obiskovali Krambergerjevo hišo. Svojim otrokom je bila skrbna ter dobra mati, sosedom najboljša sosedja in vsem pa vzgled prave krščanske žene, ki je kazala celo življenje svoje notranje blago mišljenje na zunan v dobrih delih in z neustrašeno besedo, kadar je šlo za dobro stvar. V Krambergerjevo hišo v Partinju zahaja naš »Slovenski gospodar« že nad 40 let. Občo priljubljenost blagopokojne je dokazala obilna udeležba pri pogrebu in petje ganljivih žalostink. Počivaj v miru, blaga mamica, in uživaj večno plačilo, katerega si si zaslužila s celim življenjem in posebno še z udanim prenašanjem bolezni in trpljenja v zadnjih dneh. Žalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Za vedno nas je zapustila in se preselila v rajske višave v 52. letu življenja Lorbek Antonija, posestnica v Bač kovi. Bolezen, ki jo je vsako leto napadla ter položila za več tednov v postelj, ji to leto ni prizanesla. Pobrjala jo je kruta smrt, ki si jo je v zadnjih dneh bolezni vedno želela. Živela je skromno in ponižno v zgled dekletom anovske župnije. Vzgodeno je tudi umrla. Lep pogreb je imela, kakršnega malokdaj vidimo pri Sv. Ani. Čez 40 helo oblečenih deklet jo je spremilo na mirodvor. Na pokopališču je govoril poslovitne besede domači g. župnik. Počivaj v božjem miru nam vsem nepozabljena Tonika! Bratu in sestri naše sožalje!

Marija Snežna. Velik pogreb, kakor ga že dolgo ni videla Marija Snežna, se je vil v spremstvu domačih dveh gg. duhovnikov v nedeljo dopoldne s Spodnje Velke od hiše žalosti do župne cerkve in potem na pokopališče, ko smo spremljali k večnemu počitku Zofko

Fekonja, rojeno Šumandl. Bila je doma iz dobre in ugledne krščanske hiše Šumandlove. Komaj 11 mesecev poročena je postala žrtev materinstva. Neprecenljivo je njeno delo, ki ga je položila v društveno življenje: na našem odru, kot večletna odbornica Kat. prosvetnega društva, zlasti pa kot prednica Marijine družbe, ki jo je nad vse zvesto in zgleđno vodila. Njej naj bo dobri Bog plačnik, žalujočemu možu, starišem, bratom in sestram pa najboljši tolažnik!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pretresljivo in žalostno so zapeli pretekli teden tukajšnji zvonovi in zvonček kapelice Žalostne Matere božje v Hvalečincih. Naznanjali so čeli fari, da je zopet odšel en faran. Nikdo ni skoraj verjel, da je neizprosna smrt zadala hiši Kvarovi tako grozno rano. Iztrgala je iz njihove srede vernega družinskega očeta in vzglednega zakonskega moža Jurija Kvar, veleposestnika v Hvalečincih. V nedeljo je bil še pri sv. maši in domov grede mu je bilo v bližini doma nenadoma postalo slabo, da se je zgrudil mrtev na tla. Žalosten je bil pogled na plakajočo družino, ko so prinesli mrtvega očeta v hišo in ga položili na mrtvaški oder. Pokojni Jurij Kvar je bil mož, da mu ni bilo zlepa para. Nikdar ni prišla iz ust pokojnega kakšna slaba beseda. S svojimi sosedi je živel v pravem prijateljstvu. Bil je član Apostolstva mož in bratovščine III. reda. Zavzemal se je tudi za dobro časopisje. V njegovo hišo zahaja »Slovenski gospodar« že okoli 30 let. Poleg tega je rad prebiral tudi nabožne liste. Pač pa so bila vrata njegove hiše močno zaprta zoper nasprotno časopisje. S svojo blago ženo Marijo je pokojni živel v najlepši zakonski slogi. Nad vse je ljubil svoje otroke, kateri so mu vračali z isto ljubeznijo njegovo ljubezen. Po 47 letih vzglednega zakonskega življenja ga je božji poslanec odvedel iz te solzne doline v nebeško domovino v starosti 77 let. Njegovega pogreba se je udeležila velika množica. Blagi rajni naj uživa večni mir in pokoj! Žalujočo ženo Marijo in otroke pa naj tolaži presveto Srce Jezusovo, kateremu je hiša posvečena! — Komaj smo prestopili prag novega leta, že so zapeli zvonovi svojo smrtno pesem. Tokrat so peli v slovo Ivani Nedelko v Vito marcih. Pred dobrimi šestimi meseci jo je zapustil v ptujski bolnišnici njen mož Franc.

Sedaj mu je ona sledila, previdena s sv. zakramenti. Pokojna žena je bila članica Marijine družbe žen in letos prvi mrlič. Umrla pokojna farana naj v miru počivata, dokler ne zaslišita glas trombe na dan sodbe! — Preteklo leto je bilo v naši župniji: rojenih 43 otrok (20 dečkov in 24 deklic), umrlo je 26 faranov, med temi je 1 umrl v Rinkovcih in 1 v ptujski bolnišnici; poročenih je bilo 14 parov.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pretekli teden so še neznanizni uzmoviči obiskali posestnika Franca Kocmut v Rjavcih. Okoli 4. ure zjutraj so se spravili na delo. Izgnali so iz hleva kravo in jo privezali k lestvi; nabasali so svoje tatinske malhe s kurjim mesom. Pa tokrat jim sreča ni bila mila. Hišni gospodar je uzmoviče pregnal brez plena. Ker tukaj niso imeli sreče, so šli dalje. Ustavili so se pri Antonu Grminu v Hvalečincih. Odnegli so mu precej kokoši, tudi velik oznanjevalec jutsa, petelinček, je moral v tatinsko malho. O tatovih ni sledu.

Črešnjevci pri Gornji Radgoni. Dne 17. t. m. popoldne je umrla Krajnčeva gospodinja Marija Bračko, katera je že precej dolgo bolehal, sedaj pa je nenadoma mirno v Gospodu zaspala. Preminila je skrbna in pridna gospodinja, dobra sosedja, usmiljena do revežev, preminila je ljubeča mati, katera je svoje otroke v strahu božjem vzredila, šla je za svojim, dne 15. maja 1932 prerano umrlim in vzornim možem Bračko Francem, in to v starosti 62 let. Torej veliko prerano si zapustila svoje pridne in dobre otroke, kateri za teboj iskreno plakajo in žalujejo. Kaj vse to pomaga, ko pa nam je to vsem zemljanom usojeno, zato moramo ta hudi udarec pretrpeti, se pomiriti in ne preveč tugovati, kakor se je v prelepih besedah na gornjeradgonskem pokopališču izrazil v svojem poslovitnem govoru domači č. g. župnik Martin Gaberc. Blaga rajna, počivaj v miru! Preostalim domačim naše iskreno sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tudi zima ima svojo lepoto. Toda če predolgo traja, postane človeku nadležna. Zato smo hvaležni našim vrlim igralcem Marijine kongregacije, ki pripravljajo za nedeljo dne 4. februarja, pretresljivo zgodovinsko igro »Črni križ pri Hrastovcu«. Ta igra je vzeta iz naše najožje domovine. Kaže

Šele po zadnjem povelju se je podal oče Ropoša k materi ter ji prisegel, da bo še nocoj Vida doma, ali pa bo maščevana njena ugrabitev, kakor se še ni osvetil nobeden Slovenec Madžarom!

Mrak je objel veržejsko zbirališče — trško lipo. Pod drevesom so hrzali nestrpno konji z jezdec v sedlu, v konjederčevi gajbi so se grizli in klali med seboj na smrt psi vseh velikosti. Vse je bilo pripravljeno na prvi nočni pohod preko Mure nad — Kruce!

Ko je prijezdil k četi stotnik v polni bojni opremi, so se zravnali v pozdrav jezdec v sedlih in na zamah s poveljniskovo roko je zavil oddelek naravnost k Muri. Jezdili so molče. Le pasja gajba je cvilila vsled osušenih osi na kolesih in cucki so javkali ter lajali, da je bil kdo od daleč prepričan, da gre za kak izreden lovski pogon.

Po prekoračenju reke je konjica obstala. Od glavne čete so se odločile patrolje, ki so se razkropile na vse strani, da se zopet zberejo ob reki v kolikor mogoče najkrajšem času in z res verodostojnimi poizvedbami.

Naravnost obupni pasji lajež steklakov v gajbi ai ponehal niti za trenutek. Starešine strelcev so se

odstranili od čete ob reki navzdol, da počakajo tamkaj med vrbovjem na oglednike in še enkrat prav na drobno prerešetajo načrt napada na sovražnih tleh.

Res ni trajalo dolgo, že se je pognal pred svetom s konja Franc. Vrnil se je kot prvi s poizvedbe iz Dokležovja, kjer so njemu znani kmetje videli popoldne tamkaj običajne jezdece — Kruce. Ubirali so jo skozi vas proti sosednim Bakovcem, ki so itak eno glavnih kručevskih taborišč. O kaki vreči in ženski med konjiki ni znal ter videl nihče nič. Slično so se glasila tudi ostala javljenja patrulerjev. Starešine so bili uverjeni, da je spravil lopov Godrnja svojo žrtev po ovinkih v bakovski glavni tabor. Tega bo treba zavzeti, razbiti ter požgati še to noč. Povelje je bilo oddano od moža do moža z vso naglico. Pohod je pričel mimo Dokležovja na Bakovce. Selo so obkolili napadalci z dveh strani od severa. Od južne zapira pobeg precej velik potok Mokoš s svojimi vijugami.

(Dalje sledi.)

soč lir. Podal se je v svoj vinograd, da bi iz soda natočil vina. Pri tej priliki je opazil na steni poleg soda velikanskega pajka, ki je sedel na sredini svoje mreže. Kmet je pograbil kos opeke in ga je pognal proti pajčevini. Opeka je raztrgala pajkovo mrežo, zadela na steno in odkrutila nekaj ometa. Kmet je opazil pod odkrušenim ometom luknjo, v kateri je bila škatla. Ko je izvlekel škatlo in jo odprl, je zapazil, da hrani zlatih ter srebrnih novcev za 50 tisoč lir. Z nepričakovano najdbo zaklada je revni kmetič in mali vinogradnik na mah obogetel.

Sirite „Slov. gospodarja“!